

Εν Λουσάκα Ζάμπιας, 22.9.2019

Προς
τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Βολοκολάμσκ κ. Ιλαρίωνα
Πρόεδρο Τμήματος Εξωτερικών Εκκλησιαστικών Σχέσεων Πατριαρχείου Μόσχας

Σεβασμιώτατε,

έλαβα στο προσωπικό μείλ μου (μείλ που κατά πάσα πιθανότητα εκ λάθους θεωρήσατε ότι αφορά στην Ιερά Επισκοπή Μοζαμβίκης, της οποίας προ ετών είχα την επισκοπική ευθύνη), μια επιστολή Σας από 17ης τρέχοντος μηνός, γραμμένη ρωσικά και ελληνικά, το δε Γραφείο Σας, στο σχετικό διαδισκίο, μου ζήτησε να επιβεβαιώσω την λήψη της.

ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΩ, λοιπόν, ότι όντως έλαβα το μείλ και μελέτησα έκπληκτος την αποσταλείσα επιστολή!... Δεν ξέρω αληθώς, σε ποιο απ' όλα τα σημεία της πρέπει να σταθώ περισσότερο: Στο γεγονός ότι υπήρξα αποδέκτης μιας επιστολής Σας που δεν με αφορά προσωπικώς; Μήπως στο ότι η επιστολή αυτή απευθύνθηκε σε μένα από συνεπίσκοπο ενός άλλου Πατριαρχείου; Ή, μήπως, στο ότι με την επιστολή αυτήν ασκείται δυσμενής κριτική εναντίον ενός Επισκόπου άλλου Πατριαρχείου και άλλης εκκλησιαστικής δικαιοδοσίας;

Έχει το καθένα από τα στοιχεία αυτά το μερίδιο του στην έκπληξη και την απόλυτη δυσaréσκεία μου, οι οποίες μεγεθύνονται, εάν αναλογισθεί κανείς ότι -ούτως ή άλλως- προσκρούει στην παραδοχή απ' αιώνων κρατουσών εκκλησιαστικών αρχών και πιστευμάτων.

Θεωρώντας, άγιε Αδελφέ, ότι η επιστολή Σας αυτή δεν με αφορά προσωπικώς, καταρτίστηκε εκ μέρους Σας αναρμοδίως και απευθύνθηκε σε μένα παραδόξως, ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟΜΑΙ για τη σχετική πρωτοβουλία Σας και ΤΟΝΙΖΩ ΜΕ ΕΜΦΑΣΗ ότι, ούτε η ανθρωπίνη φύση μου, μήτε και η υψηλή κατάταξη του παλαίφατου δευτερόθρονου Πατριαρχείου Αλεξανδρείας μετά του σεπτού Προκαθημένου του Μακ. Πάπα και Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής κ.κ. Θεοδώρου Β', όπου -θεία Χάριτι- υπάγομαι, συγχωρούν οιαδήποτε εκ μέρους μου σιωπή.

Τέλος, αδελφικώς Σας υπενθυμίζω ότι είστε παντελώς αναρμόδιος να επεμβαίνετε με αυτό το ύφος, ωσάν θεόθεν απεσταλμένος. Βεβαιωθείτε ότι οποιοδήποτε πρόβλημα δημιουργηθεί σε κάποιον Επίσκοπο, υπεύθυνος φορέας να τον κρίνει είναι η Εκκλησία στην οποίαν ανήκει και, εάν ο ίδιος θεωρήσει ότι η κρίση της Εκκλησίας του τον αδικεί, υπάρχει και η από αιώνων παραδεδομένη δυνατότητα της Εκκλησίας Προσφυγής στον Οικουμενικό Πατριάρχη.

Νομίζω ότι ταύτα πάντα γνωρίζετε ήδη, διότι αποτελούν θέματα στοιχειώδους Κατηχήσεως για τους Κατηχουμένους μας, εδώ στην Αφρική.

Διατελώ μετά πολλής της εν Κυρίω αγάπης

+ο Ζάμπιας Ιωάννης